

LAUDATIO

**Pentru acordarea titlului onorific
Doctor Honoris Causa
al
Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu
Excelenței Sale, Domnului Emil HUREZEANU, Ambasador
extraordinar și plenipotențiar al României
în Republica Federală Germania**

PROPOSITIO

Onorată asistență,

În anul în care Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu sărbătorește 171 de ani de existență, suntem onorați să avem printre noi un oaspete de seamă, pe Excelența Sa domnul Emil HUREZEANU, acest „ostatic al clipei”, așa cum s-a autocaracterizat.

Acordarea titlului de DOCTOR HONORIS CAUSA și primirea Domniei Sale în rândul membrilor de onoare ai corpului academic al Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu reprezintă încă o recunoaștere a valorii incontestabile a Domniei Sale, care se bucură de un prestigiu recunoscut atât la nivel național, cât și la nivel internațional.

CURRICULUM

Excelența Sa vine printre noi aureolat de o faimă de necontestat, aceea de poet echinoxist, jurnalist poliglot, comentator acerb și politolog fin și, în același timp, de mare prieten al adevărului, om de opinie fermă și de mare curaj, a cărui voce s-a făcut auzită mereu și în orice împrejurări, atunci când a fost vorba de destinul prezent și viitor al neamului nostru.

Mărturisesc faptul că a scrie un Laudatio pentru domnul Emil HUREZEANU a fost o sarcină mult mai dificilă decât mă așteptam. Despre impresionanta și complexa activitate, ca și despre multiplele laturi ale puternicei sale personalități care îl definesc identitar, se pot spune foarte multe, dar acest eveniment special la care asistăm cu emoție și nespusă bucurie mă determină să rezum bogata informație de care dispun.

S-a născut la 26 august 1955, în Sibiu pe care nu l-a uitat, purtându-l în suflet atât în anii studenției din Cluj, cât și în perioada peregrinărilor în diferite colțuri din lume.

Absolvent al Liceului sibian „Octavian Goga”, al Facultății de Drept din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, bursier Herder la Universitatea din Viena, cursant la Facultatea de Relații Internaționale și la Universitatea Charlottesville din Virginia, Statele Unite ale Americii, unde a urmat Programul special pentru relații internaționale, își desăvârșește parcursul academic cu un masterat în relații internaționale și strategie la Universitatea Boston, SUA.

Activitatea sa editorială începe încă din anul 1976 când devine redactor la revista „Echinocțiu”, iar mai apoi ocupă postul de secretar de redacție, publicând poezii și critică literară. Anul 1980 îl găsește în zona Sebeș – Alba, unde practică profesiunea de jurisconsult în 10 sate din zonă, iar apoi pentru o scurtă perioadă de timp se angajează ca librar în Sibiu. În anul 1981, Ana Blandiana, în calitate de câștigătoare a Premiului Herder, oferă bursa redacției Echinocțiu, iar aceasta îl nominalizează pe Emil HUREZEANU. La 1 noiembrie 1982, pleacă la Viena, iar la terminarea celor două semestre ale bursei Herder ajunge la München unde se angajează ca redactor la Radio Europa Liberă, post pe care îl va ocupa din 1983 până în 1991.

În perioada 1991-1994 ocupă mai întâi postul de director adjunct, apoi director al serviciului de limbă română la Radio Europa Liberă, iar între anii 1995-2002 cel de șef al redacției de

limbă română, Radio Deutsche Welle din Köln, Germania. Între 2002-2011 este corespondent Deutsche Welle la București. În această perioadă, pe parcursul a cinci sezoane, este realizatorul emisiunii România mea la postul de televiziune Antena 1, emisiune distinsă cu Premiul APTR 2003, secțiunea talk-show, apoi din 2005 corealizator al emisiunii Cap și pajură la Realitatea TV. Acesta își continuă cariera în radio prin realizarea emisiunii Interviuurile Europa FM la postul cu același nume.

În martie 2003 devine consilier personal al prim-ministrului din acea vreme pe probleme de analiză politică a unor fenomene externe, iar în perioada următoare, între anii 2002-2015 desfășoară o activitate susținută ca producător, comentator de politică externă la Realitatea TV, editor al ziarului „România liberă”, producător și moderator al emisiunii de politică externă „Compas” la Money Channel TV, jurnalist și producător la Digi 24, membru al boardului editorial al ziarului „Cotidianul” sau președinte al boardului editorial, Realitatea – Cașavencu.

Deși se consideră un diletant, nefăcând parte din corpul diplomatic, care vine *„... dintr-o zonă diferită, ..., o zonă în care apropierea de Germania «unde a trăit» încercând să înțeleagă și să cunoască mai bine această țară”* i-au dat suficient curaj să accepte propunerea de a fi ambasador, după cum a menționat într-un interviu. Astfel pe 5 mai 2015 este numit ambasador al României în Germania.

În semn de recunoaștere a valorii și meritelor Domniei Sale, domnul Emil HUREZEANU a primit importante distincții pe plan național și internațional: Cetățean de Onoare al orașului Sibiu, în anul 1998, Ordinul Național „Pentru Merit”, grad de Comandor; Crucea Andrei Șaguna a Mitropoliei Transilvaniei; Ordinul „Credință și Virtute” în rang de Cavaler, Marea Lojă a României; Ordinul „Coroana României” în rang de Cavaler.

Ca literat și jurnalist, domnul ambasador și-a început activitatea încă din anul 1979 prin publicarea poeziilor în volumul

Lecția de anatomie, la Editura Dacia din Cluj, volum apreciat de către mentorul său, poetul Ștefan Augustin Doinaș, care l-a considerat pe Emil HUREZEANU „*un poet autentic reflexiv și înclinat spre visare, compunând mari pânze lirice delirante în care realul e mereu întretăiat fie de livresc, fie de fantasmagoric, din care sensul și emoția țâșnesc constant, cărora obsesia tutelară a anatomicului le asigură unitatea. Și care invită, irezistibil, la comentariu*”, volum distins un an mai târziu cu Premiul de Debut al Uniunii Scriitorilor. Urmează apoi o antologie de lirică, *Șapte poeți de la Sibiu* în 1992, *Primele, ultimile*, volum de poezii publicat la Editura Albatros, București, eseurile politice apărute la Editura Apostrof din Cluj-Napoca, în 1996, sub titlul *Între câine și lup* și interviurile „Cutia neagră: 1001 minute la microfonul Europei Libere”, la Editura Albatros, în 1998, pentru care primește Premiul pentru Publicistică al Uniunii Scriitorilor din România.

Cel mai recent volum publicat în 2015, la Editura Curtea Veche, sub titlul *Pe trecerea timpului*, Jurnal politic românesc 1996-2015, cuprinde analize valoroase care au atins „cam toate evenimentele” perioadei 1996-2015. La lansarea acestui ultim volum la o universitate orădeană, domnul Emil HUREZEANU se declară un nostalgic al „lucrului bine și temeinic făcut”, afirmând că: „*Unii jurnaliști cred că sunt mai importanți decât evenimentul. Eu am o nostalgie a jurnalismului eseistic, calm, înțelegător, nu senzorial, inflammat, vindicativ și fără referințe*”.

În câteva rânduri am încercat să concentrez munca depusă pe o perioadă de mai bine de 40 de ani atât în slujba culturii și literaturii române, dar și în plan organizatoric și instituțional, unde a încercat să imprime un suflu nou în munca de reșezare a valorilor și a unei mai bune cunoașteri a țării natale, atât în țara de adopție, Germania, cât și pe alte meleaguri străine. Om de acțiune și de idee, domnul ambasador Emil HUREZEANU este un neobosit propagator de cultură și valori românești, un om

tenace și plin de energie, de o capacitate intelectuală și o putere de muncă ieșite din comun, care răspunde prezent la numeroasele invitații venite din partea diverselor instituții și organizații din țară și străinătate.

Domnia Sa a rememorat într-o emisiune TV pașii urmați spunând:

*„Profesia mea de jurnalist, care a început la începutul anilor '80, m-a purtat în multe locuri, în multe țări, dar cea mai importantă zonă a fost Germania, unde **am lucrat la München și după aceea la Deutsche Welle**, la Köln. M-am întors în 2002 în țară și, cu o mică paranteză, am continuat să fac acest lucru. Sunt un jurnalist care vrea să descrie realitatea, să o înțeleagă, să o analizeze. N-am fost neapărat un jurnalist de opinie, nu sunt un om care judecă lucrurile din perspectiva propriului său ego, bineînțeles cu instrumentele personale. Fiecare autor are și opinii. Dar am practicat mai degrabă un jurnalism de înțelegere și de găsire a medianei”.*

Eseistul Andrei Pleșu, în cartea *Față în față – întâlniri și portrete* (Editura Humanitas, 2011), îi făcea cea mai reușită prezentare, din cele regăsite la subtitlul „gazetărie de tranziție”, lui Emil HUREZEANU, considerându-l „îngăduitor cu opinia celui alt fără să fie flasc” „mai exact un model pentru cei care vor să se afirme în meseria de gazetar”.

Prin excelență un om al dialogului și al comunicării, cu aplecare deosebită spre cunoaștere, cu o largă deschidere spre colaborare, cu un comportament politicos, plin de deferență și înțelegere binevoitoare față de semenii, este omul care se străduiește să-i înțeleagă pe ceilalți și să învețe de la dânsii, apreciindu-le valoarea profesional-științifică și umană.

ERGO

Pentru toate cele menționate anterior și luând în considerare faptul că Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu reprezintă una din cele mai importante instituții ce pregătesc viitori lideri militari, care în dezvoltarea lor profesională sunt sau pot fi influențați și de această voce respectată datorită erudiției și inteligenței sale, care cunoaște istoria poporului român și înțelege marile conflicte geopolitice ale secolului al XX-lea, considerăm că decernarea prestigiosului titlu de Doctor Honoris Causa domnului Emil HUREZEANU constituie dovada alesei prețuiri a activității Domniei Sale, o *rara avis* care impune prin cultură și prestanță.

Stimate domnule ambasador, vă mulțumim și vă dorim ani mulți, cu sănătate, bucurii și împliniri!

Decanul Facultății de Științe Militare

Prof.univ.dr. Marioara PATEȘAN

Sibiu, 15 iunie 2018